

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Vô đảng trí tu và tính tình thì ngái Viát nam có cát tính tát và các tính xáu.

Lái má đáu: Đây là nhán đánh và ý kián cá nhân cáa ngái Viát mà thôi. Đúng hay sai còn tùy hoàn cánh, kinh nghiám và sá thám đánh cáa mái đác gáa. TVG

Cá Trán Tráng Kim, mát nhà giáo lái lác, mát hác giá danh tiáng và cũng là vá Thá Táng đáu tiên cáa Viát Nam, đã viát trong bá sá “Viát Nam Sá Lác” (1925) vá tính tình, tá cách cáa ngái Viát Nam (nguyên văn – trang 7 tiáu mác “Ngái Viát Nam”) nhá sau:

“Vô đảng trí tu và tính tình thì ngái Viát nam có cát tính tát và các tính xáu. Đái khái thì trí tu mình mán, hác chóng hiáu, khéo chân tay, nhiáu ngái sáng đá, nhá lâu, lái có tính hiáu hác, tráng sá hác thác, quý sá lá phép, mán đáu đáo đác: láy sá Nhân, Nghĩa, Lá, Trí, Tín, làm năm Đáo Tháng cho sá ăn . Tuy váy, ván hay có tính tình vát, cũng có khi quá quyát, và hay bài bác nháo chá. Tháng thì nhát nhát, hay khiáp sá và muán sá hòa bình, nháng mà khi đi trán mác thì cũng có can đám, biát giá ká luát.

Tâm đáa nông nái hay làm liáu, không kiên nhán, hay khoe khoang và áa tráng hoàng bá ngoài, hiáu danh váng, thích chái bái, mê cá bác. Hay tin ma tin quá, sùng sá lá bái, nháng mà ván không nhiát tín tôn giáo nào cá. Kiêu ngáo và hay nói khoác, nháng có lòng Nhân, biát tháng ngái và hay nhá ná.”

Những lời nhún nhún về những vị này đã cũ trên 80 năm mà chưa thấy ai lên tiếng phê phán. Đó là “không chính xác,” “sai lầm,” “thiếu công minh,” “thiên vị” hay “số đông dân tộc!” Những người còn cho là Đó có nhiệt tâm muốn thành thật vạch ra những cái tốt và cái xấu của những người mình để họ sinh hoạt hơn, sửa đổi; họ xây dựng một thế giới lại trong sáng và tiến bộ cho đất nước.

Đất nước và trải qua những biến cố nghiêm trọng, lòng người hoang mang, người vác, suy tư ... Những vị trong nước cũng như họ người đã có rất nhiều băn khoăn nan giải về vấn đề “mình phải tư nghĩ về mình thế nào?” hoặc “mình nên trở lại thế nào về dân tộc mình trong trường hợp có những người người ai quyết định?” Trong bài nhún nhún này, tôi xin phép theo bước chân của các Trần Trọng Kim để đóng góp một vài ý kiến cá nhân có thể còn rất phiến diện. Rất mong được quý vị để ý và chia sẻ thêm.

Trong thời buổi này, những vị, chúng ta nên phải từ hào mà cũng chúng ta nên phải khiêm tốn. Khi được hỏi mình cần trở lại cho đúng, đây đây, và phải, không được tha ... là được rồi. Chúng ta nên người người của mình, hay vênh vang người mình đến đâu họ để - Đó nói sự thật. Vị Nam cũng như mọi dân tộc khác, cũng có cái hay cái đẹp, cũng có cái xấu xa. Từ hào, hay khiêm tốn, là ngay chính con người mình. Nếu mình thật sự giỏi thì chúng ta nên biết mình là dân tộc nào, thiên hướng như thế nào.

Những vị chúng ta có gì mà phải khiêm tốn. Thực ra còn có nhiều người người, kinh sách như Vị Nam như: có một bức giấy ban ngày, đi đi về về ngày ngày, dân đen bỏ bức lịch hành họ tàn nhẫn họ, chính phải để tài cai trị sự máu họ, xã hội bị phân hoá khi họ họ, tham những nhiều người người còn tàn chi họ ... (tôi không tên liệt kê tên các quốc gia này vì vấn đề tôn giáo!) Tóm lại, chúng ta có lý do phải khiêm tốn một chút.

Những vị Nam cũng chúng ta có gì quá đáng để từ hào. Từ hào thế nào được khi quốc gia bị bêu rếu mà người là họ họ. Từ hào thế nào được khi quốc gia liệt kê Vị Nam trong danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo họ họ, tham những những ranh, dân trí đời sống, dân chúng có nhiều câu hỏi họ họ là câu trả lời ... Chúng ta nên có những sự gì nên để lên tiếng như chúng tôi và họ họ về vang của Vị Nam, cái tài quân sự của những vị, đánh thắng quốc gia Mông cổ; và mọi đây đánh thắng luôn một lúc 3 quốc gia. Trong vấn đề chiến tranh trong lịch sử này, tôi xin đến một câu chuyện điển hình về đời sống VC tại Thái Lan mọi đây để quý vị suy nghĩ. Đời sống VC đã trình bày một cách từ hào về Vị Nam và Quốc gia Thái Lan là:

“Những vị Nam chúng tôi rất từ hào vì đã đánh thắng 3 quốc gia.”

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trần Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Quốc Vong Thái Lan đi m đ m tr i đ i s VC là:

“N c Thái lan chúng tôi cũng r t t hào vì không ph i đánh nhau v i m t đ qu c nào c !”
(nên bi t Thái Lan cũng không ph i đánh nhau v i quân Mông c !)

L ch s Vi t nam hi n nay đã đ c vi t dài dòng v công cu c đ u tranh ch ng Pháp dành đ c
l p cho 25 (?) tri u dân Vi t. K t qu đ a đ n vi c th c dân Pháp đ u hàng sau tr n Đ i n Biên
Ph 1954. Đ ng th i, l ch s th gi i cũng ghi l i là Thánh Gandhi c a n đ , dành l i đ c l p
cho 600 tri u dân n đ mà không ph i đ m t gi t máu nào. Ngay nh thiên tài quân s T n
T (trong “Binh pháp Tôn T ,” trang 4, Thiên th 3 “M u Công”) đã đ nh nghĩa th nào là “Quân
s gi i” nh sau (nguyên văn):

“Đ i phạm cái phép d ng binh, làm cho c n c đ ch khu t ph c tr n v n là th ng sách, đánh
nó là kém h n... Th nên bách chi n bách th ng cũng ch a ph i cách sáng su t trong s sáng
su t. Không c n đánh mà làm k đ ch khu t ph c m i g i là sáng su t nh t trong s sáng su t.

Cho nên th ng sách trong vi c dùng binh là l y m u l c đ th ng đ ch, k đó là th ng đ ch
b ng ngo i giao, k n a là dùng binh th ng đ ch, h sách là t n công thành trì... Cho nên
ng i gi i d ng binh, th ng đ c đ ch quân mà không ph i giao chi n, đ o t thành mà không
c n t n công, phá qu c mà không c n đánh lâu, nh t đ nh ph i dùng m u l c toàn th ng mà
th th ng trong thiên h , quân không m i m t mà v n dành đ c th ng l i hoàn toàn.”

Nh v y, “th ng mà không ph i đ m t gi t máu nào!” m i g i là gi i. Ch còn ph i n ng vài
tri u nhân m ng đ gi i phóng vài ch c tri u nhân m ng thì không bi t ph i nói hay ch
nào?... Cũng nên bi t thêm, th c dân Pháp m c dù không b thua tr n Algeria, nh ng th c
dân Pháp đã ph i t đ ng tr đ c l p cho Algeria (hoàn c nh qu c gia này b Pháp đô h gi ng
y h t nh hoàn c nh c a Vi t Nam) vì chính sách th c dân đã b xem là l i th i, b qu c t ph
báng...

Hi n nhiên, nhi u ng i ngo i qu c đã có s n nh ng thành ki n v ng i Á châu nói chung (và
ng i Vi t Nam nói riêng) là hay ăn c p v t, l i bi ng, b n thi u v sinh... thì mình cũng gi i
thích v i h là dân t c nào cũng có k th này ng i th khác; Ho c g p k tán t ng dân t c
mình (ph n l n vì v n đ thông l giao t , không bi t h có thành th t hay không?) nh là: “À!
Anh thu c v dân t c v vang nh t c a th i đ i...” Thì cũng t t n c gi i thích v i h là b y gi

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

là thời kỳ 21 rồi, nhưng chuyên đánh nhau không cần thiết đó đã xảy ra rồi, bỏ qua đi tám, lớp lớp cũng chuyên có ích gì. Nhưng “vàng” đó không thể nhiên mang lại no ấm, hạnh phúc cho dân tộc...

Hãy nghe một sinh viên Việt Nam du học (bây giờ còn được gọi là du sinh) ở Singapore (Tân Gia Ba) đã tâm sự như sau:

“Em chỉ dám bàn về chính chế chính em gì hết. Bởi vì bây giờ em là con gái không nên xen vào chuyện làng chuyện nước!”

Năm 2001, công giòng họ nhà em chuyển một lần mới đến tìm cho em đi Singapore du học túc. Thời gian mới qua em rất bất ngờ vì người dân bên đó hòa đồng và mọi khách còn hơn cả cái kiêu tự khách của các bác trong các chuyến trình du lịch bên mình nhiều lắm. Em có một cô bạn gái người Singapore bên đây. Hôm nào, cô ấy rủ em đến nhà mẹ bạn người bạn Singapore chơi. Cô ấy nói đến em là ‘khi người ta hỏi thì đừng bỏ là người Việt Nam nhé!’ Em ngạc nhiên và vì ái dân tộc nên đến lúc mẹ bạn người kia hỏi em có nghề nghiệp gì lên và trả lời ngay: ‘I am Vietnamese.’ Úi giời ơi! Sau câu trả lời ấy thái độ của cả nhóm thay đổi ngay. Công bạn chuyên có ma nào hỏi han gì đến em câu nào nữa. Khi về cô bạn kia mới gì thích cho biết phần Singapore rất có ác cảm với phần Việt Nam bởi vì 80% phần Việt Nam qua Singapore đều làm... hết. Họ không muốn thân với em vì sợ em sẽ cướp công họ.

Đấy! Các bác cho em lời khuyên là có nên nghề nghiệp bỏ mình là người Việt Nam nữa không???”

Chúng ta nên buồn năm phút!! Hay nên tù hào năm phút?!

Nghiêm chỉnh mà nói cho nhau nghe, hay để duy duy con cái thôi... là Việt Nam có nhiều cái rất đẹp và đáng tù hào. Bởi vì một cô gái xinh đẹp đến đâu, nếu nhìn kỹ vẫn tìm thấy một vài nét đặc biệt. Chuyên hơn cái thông minh cũng có thể làm mất các khuyết điểm khác đi. Đến nước không thể vì một nước kinh tế chậm tiến, lạc hậu, nghèo đói, bỏ dè dặt của cả triền miên mà người dân phải cho rằng mình đành chịu đến một số nước khác. Lịch sử Việt Nam dài hơn 4000 năm thì 60 hay 100 năm đâu có nghĩa lý gì. Nếu phải so sánh với các nước khác trên thế giới thì vẫn để lạc hậu, xuống dốc như thế này phải làm các ông lãnh đạo cộng đồng thế kỷ mới đúng. Người dân đen không có gì phải xấu hổ cả. Kể cả cô em gái du học ở Singapore!

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Tù hào dân tộc nào cũng vậy. Không ai muốn vạch áo cho người xem lưng. Nhưng phải nói cho nhau nghe là Việt Nam hiện nay, lãnh đạo không hề để ý gì đến văn hóa Việt Nam; cho nên nền văn hóa cũng thối mà tội đức phi mã. Các lãnh tụ “siêu việt,” “kiệt xuất” hoang tưởng chỉ có một cách, một phương thức một bài duy nhất dùng để phô trương, tự hào về Việt Nam là “chiến thắng vinh quang;” ngoài ra không có một thức chết hay một khả năng nào có thể dùng để xây dựng, phát triển dân giàu nước mạnh độc lập. Nhật Bản sau 30 năm bị tàn, tàn phế tro tàn, không tài nguyên... trở thành một siêu cường của thế giới. Việt Nam sau 30 năm chiến thắng vinh quang, về tài nguyên dồi dào... vẫn không làm nổi một cái đỉnh cho ra hồn. Hoang tưởng là thế thôi.

Người ai quốc, khi nói đến Việt Nam là người ta nghĩ ngay đến các vấn đề “nghèo,” “cùng khổ,” “vòng luẩn quẩn cùng khổ - nghèo...” toàn những cái “negative values;” chỉ thấy “vinh quang” ở đâu cơ? ... Không hiểu dân tộc Việt Nam mắc nợ gì với CS mà CS cứ đeo dính dân tộc mình hoài vậy? (nên biết trên thế giới có trên 193 quốc gia – kể cả Vatican City - nhưng chỉ còn vài nước có 4 dân tộc “anh hùng” vẫn còn mắc nợ CS thôi!?)

Mọi người có quan điểm chiến lược khác nhau; Có một đề cập về những khác nhau. Nhưng tôi nhìn nhận là người Việt có một số ưu điểm như sau:

1- Chịu đựng gian khổ (bị đô hộ trên 1000 năm vẫn sống; ăn “bobo,” khoai sống đến dài dài vẫn sống; bị tù đầy dài dài vẫn sống; nhịn đói 10 - 20 ngày trên biển vẫn sống, ...)

2- Tự giác đấu tranh hòa và hợp với nền văn hóa để biết cách nắm quyền

3- Tự giác đấu tranh chăm chỉ so với một số dân tộc khác

4- Tự giác đấu tranh thông minh (không ngu quá!)

Chỉ có cái điểm “chịu đựng” là coi bỏ nổi bật. Ba điểm còn lại cũng còn lờ mờ, khó nói, không rõ cho lắm! Nhưng mà dân tộc nào cũng thế! Không chịu đựng được thì đã hết sức hốt hốt lâu rồi còn gì. Mà đâu có thấy dân tộc nào tự hào ào ào một lúc chỉ vì khổ quá đâu?

Tài hào dân tộc?

Tác Giả: Tr n V n Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Nói vớ “văn hoá lờ u vong” đợc ng nh ch có Do thái và Vi t Nam có. Nh ng so sánh Do thái và Vi t nam có v không công b ng. Dân Do thái b đ t đai ra đi vì b các áp l c tôn giáo (H i giáo) và ch ng t c (r p) Đ a trung h i quá m nh. N u l i h s b tiêu di t, b xóa s . Dân Vi t Nam b đ t n c ra đi b i vì chính tr c a ng i chính ng i Vi t Nam ch không ph i vì áp l c c a lân bang (hãy xem l i l ch s th y là dù T u có đánh m nh đ n đâu đi n a, thì ng i Vi t v n bám l y đ t và chi n đ u đ n cùng!) Cái gi ng nhau là dân Do thái và dân Vi t s ng r i rác i nhi u qu c gia Âu châu v n nh t là Hoa k . Bây gi hãy nhìn dân Do thái và dân Vi t l u vòng trên đ t M . Chúng ta tìm th y r t nhi u chuy n đ h c t dân Do thái.

Ngô Đình Do thái Mộ không phải là một người "...bác nhau o ch nhau... th người thì nhút nhát... hay khi p s ... tâm đ a nông n i hay làm li u... không kiên nh n... hay khoe khoang và a tr ng hoàng b ngoài... hi u danh v ng... thích ch i b i, mê c b c... Kiêu ng o và hay nói khoác... (nguyên văn i c a c Tr n Tr ng Kim đã vi t ph n trên!)" nh dân Vi t l u vong. Ng c i, dân Do thái (l u vong) gián ti p ch huy m i chính sách c a Mộ : ng i Do thái g n nh hoàn toàn ki m soát nhi u lãnh v c quan tr ng nh t trong sinh ho t kinh t (nhà băng, th tr ng ch ng khoán..) và khoa h c (giáo s đ i h c, khoa h c kh o c u gia, bác h c...) và quan tr ng nh t là hoàn toàn ki m soát "media" (truy n thông, báo chí, k ngh phim nh, truy n hình...) Hoa K , Ch riêng v i v n đ truy n thông ("media") này, ng i Do thái đã dùng nó đ h ng d lu n và quan đi m c a dân Mộ và đ ng th i nh h ng tr c ti p đ n các chính sách lãnh đ o đ i n i cũng nh đ i ngo i c a Hoa k theo các chi u h ng có l i cho qu c gia Do thái. Vì v y, Do thái ch có kho ng 3 tri u dân v n đánh th ng m t cách r t d dàng các liên minh quân s c a R p có đ n trên 100 tri u! Ng i Do thái l u vong không c n ph i lên ti ng t hào v dòng gi ng Do thái c a h . Các dân t c khác s ng trên đ t Mộ ph i t nhiên n và s h là đ ng khác!

Dân Việt là người không có cái gì phải xấu hổ về sự là người của mình. Có xấu hổ hay không là nhờ các nhà khoa học hoang tưởng, phải báng lẫn nhau, ném bùn vào mặt nhau, đâm sau lưng nhau để hại người. Dân Việt Nam là người mình nên cố gắng nhìn bài học là người của dân Do thái để xây dựng mặt người mới hào, mặt sạch đẹp là người riêng cho chính mình.

Lúc nào cũng ra rờ chiến tranh này, chiến tranh nọ; nhưng nhìn rồi xem ai? phe nào? là những người thiếp sủng cho vua đầu khố. Thiếp cho thấy “kẻ thua” thì ngoài mặt sẽ ít chết (tội lỗi sẽ chết quá nhiều so với dân và quân Việt bất chấp!) chiến tranh rồi thì nên gì gì là quá đáng rồi. Họ vốn là công nhân quốc gia, vốn mệnh giá rẻ. Còn nước Việt Nam dân số đông thì 13 trên thì giá rẻ, rồi di sản tích lũy hàng trung vốn bèo coi là “những cái tiếu” (hãy xem nước Đức rồi di sản tích và dân số như Việt Nam mà không bao giờ bèo xem là những cái tiếu!) mà rồi có vẻ hài lòng! Thì sống thì yên! Thì hào! Không biết lý do đâu ra? Thì sao chúng ta không làm cho mình thật mạnh mẽ không nước nào dám xâm lấn, dám xâm lăng, dám cai trị chúng ta? Chúng ta thì hào thông minh, nhưng đó chỉ là cái thông minh vặt. Chúng ta dùng những “thành tích” rồi bắt cộng sản như những người Việt nước ngoài để cho riêng Việt Nam giá rẻ, nhưng đó chỉ là cái “tâm lý những cái tiếu.” Chúng ta phải

dùng những cái “không phải của mình” để “tự khen;” đem những lời khen “ngươi ai giao” của người ngoại quốc để “tự thán a mãi” cái tâm lý những cái tiêu của mình. Những người đi đào tào tài giỏi ở nước ngoài là những “tài của nước ngoài” chứ không phải cái “tài của nước mình,” chứ đáng để dùng để gọi là “tù hào dân tộc.” Phải chờ đến lúc có du sinh người ngoại quốc này nọ, nộp tiền xin đi học để “du học” ở Việt Nam để học cái tài của nước Việt mình thì mới tính đến chuyện “tù hào” cũng chưa muộn!

Nếu chúng ta không suy gẫm kỹ lưỡng và đánh giá cho đúng con người mình, không dám nhìn thẳng vào sự yếu kém chung của mình, mà chỉ nhìn vào một vài “thành tích nổi bật” rồi tự hào, tự mãn thì đến muôn năm nữa vẫn không thoát ra khỏi cái thân phận những cái tiêu. Nếu vậy có một vấn đề quan trọng thấy rõ không chỉ cái đi là vấn đề “lãnh đạo” (kể cả là ai lãnh đạo “sốt máu” như Hitler của Đức quốc xã!). Lãnh đạo sáng suốt sẽ đưa đất nước vượt lên các yếu kém lạc hậu, các chèn ép của quốc tế. Thật là buồn, nếu chúng ta muốn nói là một số số như cộng sản là công dân dốt chỉ chờ đợi CS, đã và đang phải chấp nhận những không ra gì lãnh đạo mình. Đó là cái lãnh đạo thiêu đốt, lãnh đạo đang hủy hoại đất nước, đang hủy hoại truy ngược thời gian lãnh của xã hội Việt Nam; lãnh đạo dốt nát, dốt ác, lãnh đạo là đại hành hạ dân lành... Ở Việt Nam bây giờ số dốt trí là căn bệnh cho mọi sinh hoạt của xã hội. Dốt trí tác hại vô cùng hành, thi cử, việc làm, sự xuýt cho đến thái độ cư xử với những người chung quanh... với một đất nước như vậy thì còn có các bác thớt “anh hùng” và thớt “kiệt xuất” mới dám có “can đảm” cầm tay tù hào vì nó.

Cái óai ồm ồm đây là hình như là người dân Việt Nam ở trong nước chưa cảm thấy có nhu cầu cần thiết để thay đổi chế độ và đòi hỏi thêm quyền chính trị. Bởi lẽ, như đã nói ở trên, người Việt Nam mình gọi là “chịu đựng” mà! Ở thì chịu đựng nghèo, chịu đựng đói khổ đã đành; nay thậm chí còn gọi là chịu đựng cả sự số như c! Chưa có nhu cầu thay đổi, thì đào đâu ra để ngóc thay đổi. Không có để ngóc thì cũng kệ như cái việc thông thường mà yên theo kiểu “con rùa lết ngựa” cho nó được việc! Cho qua ngày qua tháng! Muốn đi đến chỗ “có để ngóc” thì phải có một bộ máy giáo dục, thông tin hiểu biết để giúp thích cho mọi người hiểu tại sao cần phải có sự thay đổi (Nên biết rằng “Lãnh đạo cũng giống như tã lót. Nó cần phải được thay thường xuyên – vì chung một lý do!) và thay đổi sẽ đem lại cho họ và con cháu họ những ích lợi gì. Nói tóm lại, đây là một chuyện to tát phải làm. Rồi thì công việc này còn to tát hơn vì CS đã bị nếm một khế 83 triệu người Việt thành mù, điếc và câm tởm khuya rồi. Người có can đảm đi khai sáng họ sẽ bắt lên án là “phản động!” Người muốn đi chữa bệnh nan y (Mù câm và điếc) sẽ phải trả giá rất đắt như bỏ tù đầy, bỏ bao vây an sinh... Thành ra, chỉ còn một giải pháp tiêu cực là đi cho tham những đến cùng cái, sự suy sụp đổ nát của xã hội đến tận tột độ thì CS sẽ thấy nó hủy diệt nó! Cái giá của sự chờ đợi này có thể còn đắt hơn mọi lý do đi tù, bỏ bao vây kinh tế mà rất ít người biết...

Đôi khi mình cũng cần soi gương, không phải để tự ti hay tự hào, mà để đặt câu hỏi cho mình. Tự hỏi mình là tại sao người Việt thông minh mà dân tộc mình vẫn phải chịu nghèo đói; tại sao

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

ngái Viæt chăm chá mà ván còn ngái Viæt đi làm thuê làm mán vái láng rá mát ánháng quác gia cũng cháng hán Viæt Nam bao nhiêu nhá Mã lai, Ba lan, Hung gia lái...; Có lá vì vì chúng ta không dám cháp nhán sá thát, ván ngá quên trên chián tháng; ván coi tháng nháng dân tác khác mà không biát là há khôn ngoan hán mình.

Đôi khi cũng nên nhìn vào gáng đá tháy mình còn may mán vì nác Viæt Nam mình ít ra cháa bián thành mát Tây táng hay mát Đài loan thá hai. Cá đem cái quá khá vá vang cáa dân tác ra mà tá hào thì cái hián tái chá càng làm cho mình đau lòng thêm. Hãy nhìn các anh hùng dân tác đã đáng lên chián đáu dành đác láp cho đát nác. Náu chá máy ông áy đáng lên mát mình không thôi thì có lá đã bá Táu hay Tây (hay Má) nó mán chá đái nó ná khuya rái. Làm quái gì mà có đác “chián tích thán ká.” Các ông áy phái cán có sá hy sinh vô bá vô bán cáa dân ngu khu đen náa chá !!! Lãnh đáo đán; rái lãnh đáo lái đi (hoác bá tiêu diát!) Nháng dân thì muôn đái ván còn. Cá nhân đã nói : “Quân nhát thái; Dân ván đái!” là váy. Dân tác và nác Viæt Nam đã bá vùi đáp nhiáu rái; không đáng phái bá lãnh đáo (bát xáng) vùi đáp thêm.

Lái Kát:

Trác khi muán cháy, thì phái táp đi cái đá. Dù có muán hay không, dù đã sáa sác đáp toàn dián rái, mình cũng ván là ngái Viæt Nam, đáu đó không thá chái cái đác. Câu hái đán gián là mình có tá hào vá bán thân mình không? Náu mình không có tá hào cá nhân thì cũng cháa nên bàn đán tá hào dân tác.

Tá hào thì có nhiáu thá lám. Lách sá liát kê ra hai loái tá hào là

- Thành quá quân sá (chián tranh - Chián tranh lái đác chia ra làm hai loái: chián tranh tá vá và chián tranh xâm lác mà ông cha mình gái là “má màng bá cõi!”).

Oái oăm là cá ngái tá vá lán ngái xâm lác cùng tá hào mát lát. Ngái xâm lác tá hào vá sác mánh. Xâm lác thành công nhanh chóng trong mát thái gian ngán đác xem nhá mát niám tá hào, mát chián tích vá vang... Ngái đáu tranh tá vá giá nác tá hào vá sá kiên cáng, bát khuát, anh dũng.

Tờ hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

- Thành quả xây dựng: Các nước giàu mạnh tận tận ngoài cái tờ hào chiến tranh họ còn tờ hào với các công trình xây dựng lao, nền kinh tế khoa học kỹ thuật v.v.t.b.c góp phần vào sự phát triển chung của thế giới.

Nhưng thật buồn là Việt Nam ta, cho đến nay chưa có một cái tờ hào với chiến tranh thôi! Tờ hào chiến tranh cuối cùng là chiến tranh trong cuộc chiến tranh “chống Måc u nåc!” Cái chiến tranh này xảy ra đúng vào lúc thế giới đang ở giai đoạn chiến tranh lạnh (giữa “Tây Phương và Nga Sô” hay là “Thế giới Tự do và Cộng Sản quốc tế”) thì chúng ta riêng có một mình Việt Nam là nhào đầu vào chiến tranh nóng thôi! Việt Nam thế này có nên tờ hào không? Có lẽ có! Nhưng đó là tờ hào của người Cộng Sản chứ không phải là tờ hào của “Tổ quốc Việt Nam.”

“Giặc Måc” đến giúp Nam Hàn tự do đánh nhau với CS Bắc Hàn trước khi có chiến tranh nóng ở Việt Nam. Bây giờ là năm 2007, chiến tranh nóng Việt Nam đã nguåi nguåi rồi! Dân tộc Việt Nam đã trở thành “dân tộc anh hùng rồi!” Bắc Hàn và Nam Hàn đã đồng ý chia lãnh thổ lâu rồi; “Độc quốc Måc” vẫn còn có quân đội đóng ở Nam Hàn. Đã có ai thấy là “độc quốc Måc” cướp một đất nước nào của Nam Hàn không? “Độc quốc Måc” còn ở đó giúp Nam Hàn tự do phát triển thành một sức mạnh kinh tế giàu có nhất ở Á châu mà nhiều con gái nước Việt anh hùng muốn sang làm cô dâu! (Không thấy có cô gái Việt Nam nào muốn sang làm cô dâu ở Bắc Hàn anh hùng cả! Lånh !!!)

Trán Văn Giang